

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

7. DUBNA 2019

Z obsahu:

O Otčenáši - Bud' vůle tvá

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 20. března 2019,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý Hermenegild

Libor Rösner
- strana 4 -

Cvičení

ve zbožném životě (3)
Gaspar Loarte SJ
(1498-1578)
- strana 5 -

Dřevo, kabel a kleště

- strana 8 -

Proč mají pro katolíky
význam kříže
s Ježíšovým tělem, a ne
„prázdne“ kříže?

Nate Lauer
- strana 9 -

Svatý Hostýn -

moravské Lurdy

Petr Bobek
- strana 10 -

Vizionář:

Tajemství zjevení v Tre
Fontane (50)
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Jurkovičova křížová cesta na Svatém Hostýně, detail mozaiky Jano Köhlera (foto Jiří Koleček)

O Otčenáši - Bud' vůle tvá (1 Tim 2,1-4)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 20. března 2019, nám. Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V cyklu našich katechezí o Otčenáši se dnes zastavíme u třetí invokace: „Bud' vůle tvá“, kterou je třeba chápat ve spojitosti s prvními dvěma, tedy „posvěť se jméno tvé“ a „přijď království tvé“, s nimiž tvoří jakýsi triptych. Dnes budeme mluvit o té třetí části.

Péči člověka o svět předchází neúnavná péče Boha o člověka a svět. Celé evangelium odráží tuto obrácenou perspektivu. Hříšník Zacheus leze na strom, protože chce spatřit Ježíše, ale neví, že

se Bůh mnohem dříve vydal hledat jeho. Když přijde Ježíš, říká mu: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě.“ A nakonec prohlašuje: „Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo.“ (Lk 19,5.10) Toto je vůle Boží, o jejíž uskutečnění prosíme. Co je Boží vůle vtělená v Ježíši? Hledat a zachránit, co zahynulo. A my v modlitbě prosíme, aby Bůh ve svém hledání uspěl a uskutečnil se tak jeho všeobecný plán spásy v každém z nás a potom v celém světě. Přemýšleli jste někdy o tom, co znamená,

že nás hledá Bůh? Každý z nás se může zeptat: „Mne hledá Bůh?“ - Ano! Tebe hledá. Mne hledá. Hledá každého osobně. Bůh je velkorysý! Kolik jen lásky je za tím vším!

Bůh není nekalý, neschovává se za hádankami, neplánoval budoucnost světa nerozluštitelně. Nikoli. On je zřetelný. Pokud to nechápeme, hrozí nám, že nepochopíme smysl třetí prosby Otčenáše. Bible přece oplývá výrazy, jež mluví o kladném postoji Boží vůle ke světu. V *Katechismu*

Pokračování na str. 12

Již jsme uchvátili spravedlnost, která přichází od Trojjediného Boha? Podívejme se na Ježíše na kříži a na své hříchy: spíše jsme ještě vděční za Boží milosrdenství vůči nám, než abychom se nebáli jeho spravedlnosti. Je třeba si spolu se svatým Pavlem (srov. dnešní 2. čtení) přiznat, že ještě nejsme v cíli své životní cesty, a tudíž máme před sebou mnoho úsilí, abychom dosáhli svatosti a zmocnili se Ježíše zmrtvýchvstalého. Kéž dospějeme i k tomu, že se nebudeme obávat Boží spravedlnosti, protože také jí dosáhneme, získáme skrze víru v Ježíše Krista, víru potvrzenou skutky lásky, milosrdenství, pravdy a spravedlnosti.

Ostatně, tak nás to učí sám Ježíš, když chce, abychom neustále milovali jeho Otce v nebesích a také všechny lidi, nepřátele nevyjímaje. V tomto Světě se setkáme hned s dvěma výraznými osobnostmi, jež dokázaly Ježíšův požadavek dvojí lásky - k Bohu a k bližnímu - naplnit až heroickým způsobem: nejprve je to světec z dob dávno minulých, Hermenegild (str. 4-5), a pak téměř náš současník, kardinál F. X. Van Thuan (str. 8). Ten první byl nakonec nucen na obranu katolické víry vzít do rukou meč a i přes hrozby se své víry nevzdal. Vietnamský kardinál zase osvědčil svoji lásku k Ježíši a k lidem v nespravedlivém věznění, kde se mu oporou stal křížek, který díky nadlidské

Editorial

lásce k věznilům směl vlastnoručně zhotovit. Stojí zde vedle sebe skrze lásku k Bohu dvě naprosto rozličná období lidských dějin - minulost a současnost. A náš věčný život, když ještě ten pozemský neskončil, je budoucností...

Pro katolického křesťana má kříž s Ježíšovým tělem obrovský význam. (str. 9) Není to žádné obrazoborectví, jak by mohl někdo namítat, neboť je to očím a srdci viditelná připomínka Ježíšovy kalvárské výkupné oběti, která se dotýká každého člověka. Ona toho, kdo přijal víru a nechal se uchvátit ve svém srdci Ježíšem, vede k vděčnosti a nejvyšší možné úctě k Božím Synu. Rovněž však nedává člověku zapomenout na vlastní hříchy, jež Ježíše na kříž dovedly. A pak je pohled na ukřižovaného Ježíše výstražným signálem, že - řečeno slovy sv. Bernarda - není jediného okamžiku, který nám na zemi byl dán v tomto smrtelném životě, z něhož bychom nemuseli skládat Dárce života účet, jak jsme s ním naložili. A proto nezbývá, než v každé vteřině svého života tvrdě bojovat o svatost, jež je odměňována, jak víme, slávou nebe. (str. 5-7)

Být svatým znamená být uznán v očích Božích za spravedlivého. Často

čteme v Písmu svatém, že nikdo nemůže být před Bohem uznán za spravedlivého (srov. Ž 143,2; Job 9,2), a přesto je zde Abrahám, Ábel, Lot, Natanael... Pro svoji víru vyjádřenou ve skutcích byli Bohem uznáni za spravedlivé. Nemůžeme se přece sami označit za spravedlivé, stejně jako se nemůžeme označit za pány života a smrti - to vše přísluší jen Původci spravedlnosti a života, Trojjedinému Bohu. Duchovně dorůst do správného rozlišování všech myslitelných skutečností lidského života na tomto světě je pak jedním z úkolů pozemské pouti, který si člověk prvním hříchem připravil sám. Dokonalé poznání však, jak víme, budeme mít až na věčnosti. A to je onen náš cíl, abychom se na věčnosti radovali z Boží spravedlnosti, která odmění každého podle jeho víry a skutků.

Mějme tedy stále na mysli věci budoucí, protože Bůh bez přestávky tvoří nové věci a dává nové milosti, jež jsou nám pomocí a pobídkou na cestě k věčnému cíli. Ať nám v tom pomáhá i pohled na Ježíše ukřižovaného, neboť bez vědomí, že Ježíš vstal z mrtvých, by jeho smrt neměla výkupnou cenu. Bez myšlenky na věci budoucí, věčné nemá lidský život žádný smysl... Nechejme se tedy uchvátit touhou po vítězném věnci připraveném v cíli pozemské pouti!

Daniel Dehner

Dnešní čtení se opět vrací k závažné problematice hříchu, trestu a odpuštění. Odeber se na chrámové nádvoří. Najdeš tu Pána obklopeného zákoníky a staršími. Přivádějí k němu mladou ženu, kterou přistihli, jak ve velmi vážné věci porušila Zákon. Ve skutečnosti by byli raději, kdyby si mohli odvést jiného zajatce. Mnohem více než tato cizoložnice jim vadí tento nepohodlný prorok z Nazareta, proto mu strojí jednu léčku za druhou. Až si ho však jednou opravdu odvedou, pak to bude nikoliv proto, že se jim podaří vyžrát na Pána, ale jediné proto, že je to Otcova svatá vůle, aby byl vydán do rukou hříšníků.

Tímto svým záměrem jsou však zákoníci a starší lidu tak zaměstnáni, že jim už ani nepřijde na mysl hledat v Ježíšových slovech a skutcích pravdu a dobro. Všimni si, jak se jim jejich vzdělání a znalost Zákona a Proroků na jejich cestě za skutečným poznáním stávají nikoliv výhodou, ale překážkou. Tak se na nich tragicky naplňuje, co Bůh předpověděl o svém Synu: že bude *skálou, o kterou budou klopýtat, takže mnozí padnou a roztrhají se*⁽¹⁾. *Narážejí na něho, protože odmítají přijmout víru*⁽²⁾. Takový osudný postoj k Ježíši Kristu pramenící z nevěry a zatvrzelosti srdce se táhne dějinami až do dnešních dnů.

Uvaž, jak bolestná je pro Syna člověka skutečnost, že má být *mnohým k pádu!* Vždyť přece přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo⁽³⁾! I v této dnešní nečekané a zcela proti právu inscenované soudní při to Ježíš znovu dosvědčí. Žalobci se usilovně domáhají, aby nad cizoložnicí vyslovil svůj soud. Ale Pán mlčí, a tak je drží v napětí. Jak vzdálené je jejich smýšlení od Ježíšova smýšlení! Kéž by se stejným úsilím, s jakým chtějí prosadit svou a polapit Pána, sami hledali pravdu! Znají, co napsal Mojžíš, ale Boží myšlenky a soudy zůstanou pro jejich pyšné smýšlení nedostupné jako záhada, co to právě Ježíš vpisuje svým prstem do prachu chrámového nádvoří.

Podle Zákona ovšem měli přivést nejen ženu, ale i jejího svůdce⁽⁴⁾. Domnívají se, že osamocená žena ohrožená vážným trestem vzbudí spíše soucit a Mistr pak zpo-

chybní Mojžíšův předpis? Ježíšův soucit má zcela jiné kořeny. Stejně jako přijal ke svému stolu celníky, ujal by se i onoho hříšníka. Zasloužili by oba podle Zákona smrt: *Tak odstraníš zlo ze svého středu*⁽⁵⁾, napsal Mojžíš do svatých knih.

Ale jak odstraníš ze svého středu pýchu, nevíru a pokrytectví, které jsou horší a nebezpečnější než ono zlo? Všechno, co Ježíš řekl a řekne těmto slepým vůdcům, zůstane nakonec jako ten nápis v prachu: první vítr všechno odvané, nohy to pošlapou, a srdce se nezmění. Ta žena hřešila proti tělu, ale vy, kteří ji chcete soudit a zabít, hřešíte proti Duchu Svatému. Co pak učinit s vámi? Proto ona bude vaším soudcem: *Kdo z vás je bez viny, ať první hodí kamenem!*

To, co bude následovat, je odstrašující přehlídka zbabělé zatvrzelosti. Čím to, že ty, kteří přitáhli s takovým sebevědomím, pojednou páli půda pod nohama? Svým odchodem dávají jasně najevo, že o svém hříchu vědí, ale *zahanbeni ve svém svědomí* raději si ho odnesou, než aby ho přiznali. Z místa, kde se jim mohlo dostat odpuštění, se všichni do jednoho raději vytráti, *staršími počínající*. Taková je spravedlnost těch, kteří *všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi*⁽⁶⁾. Budou raději dále osnovat plány, jak se zbavit toho, který přišel, aby je zachránil. Zanedlouho se jim dostane posledního varování: *Běda vám, slepí vůdcové, hadi, zmijí plemeno, jak budete moci uniknout před odsouzením do pekla?*⁽⁷⁾ *Zanedbali jste to, co je nejdůležitější: spravedlnost, milosrdenství a věrnost*⁽⁸⁾. Tento soud je tím strašnější, čím větší je milosrdenství toho, který ho vynáší. Uvědom si však, že proti zatvrzelosti je bezmocná i všemohoucnost.

Mladá hříšnice s Ježíšem osaměla. Prožívá, co to znamená uniknout bezprostředně hroící smrti. Zbývá uniknout tomu, co je horší než smrt, a to je každý hřích. *Nikdo tě neodsoudil?* Tvoji i moji nepřátelé ti nemohli prokázat větší dobrodiní, než že tě zavedli k tomu, který nechce smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil. *Chci změnit tvůj osud, jako se mění údolí na jihu země*⁽⁹⁾. Chceš-li, můžeš prožít ještě větší zmrtvýchvstání: *Jdi a už nehřeš!*

Povstat z hříchu

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Jdi a už nehřeš!

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 43,16–21

Tak praví Hospodin, který vytvořil v moři cestu, v mocných vodách stezku, který (k soudu) vyvedl vozy i koně, vojsko i silné reky; všichni spolu leží, již nevstanou, jako knot zhaslí, dohořeli: „Nevzpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávno stalo! Hle, činím věci nové, teď již vcházíte, což to nepoznáváte? Cestu vytvořím na stepi a stezky na poušti. Divoká zvěř mě oslaví, šakalové a pštrosi, že jsem dal vodu na stepi, řeky na poušti, abych napojil svůj lid, svého vyvoleného, lid, který jsem stvořil pro sebe, který bude hlásat mou chválu.“

2. čtení – Flp 3,8–14

Bratři! Všecko považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, která se získá zachováváním Zákona, ale tu, která se dává tomu, kdo věří v Krista, totiž tu, která přichází od Boha a spočívá na víře. Tak na sobě poznám Krista i moc jeho zmrtvýchvstání a účast v jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný. Potom, jak doufám, dosáhnu i vzkříšení z mrtvých. Tím neříkám, že už bych toho dosáhl nebo že jsem už dokonalý; ale ze všech sil se snažím to uchvátit,

Dokončení na str. 7

Blahopřej ženě, pro kterou setkání s Ježíšem nebylo *k pádu*, ale *ku povstání*, a spolu s ni mu děkuj za milost, jakou našla u Pána: byla přistížena při zločinu, a našla odpuštění; přivedena zajatá, odchází osvobozena od žalobců i od hříchu; byla vedena na smrt, a vrací se do života; přišla s pláčem, aby odešla s radostí. Jsi svědkem, jak *Pán činí nové věci, již vcházíte, což to nepoznáváš? Na pustině napojil svůj lid, který bude hlásat jeho chválu*. Nemohl by to být i tvůj případ?

Bratr Amadeus

Poznámky:

- ⁽¹⁾ srov. 1 Petr 2,8; ⁽²⁾ srov. Lk 2,34; ⁽³⁾ Mt 18,11; ⁽⁴⁾ srov. Dt 22,23–24; ⁽⁵⁾ Dt 22,24; ⁽⁶⁾ Mt 23,5; ⁽⁷⁾ srov. Mt 23,33; ⁽⁸⁾ Mt 23,23; ⁽⁹⁾ srov. Ž 126,4

Svatý Hermenegild

„Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti jeho otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni.“ (Mt 10,34–35) Toto Ježíšovo ujištění o rozdělení i těch nejbližších pro jeho jméno se v dějinách křesťanství odehrálo bezpočtukrát. Jedním z mnoha případů je i tragédie vpravdě až antických rozměrů, která se odehrála v 6. století a jejímž hlavním hrdinou byl sv. Hermenegild.

Království Vizigótů na Pyrenejském poloostrově procházelo v 6. století výraznou krizí. Kdysi mocná říše se potýkala s řadou problémů. Až králi Leovigildovi se podařilo krizi zažehnat, spojit rozhádané šlechtické rody a konsolidovat říši, která se rozpínala na území dnešního Španělska a Portugalska. Leovigild byl neobyčejně schopný muž, jeho obrovským pochybením však bylo lpění na dávno již odsouzeném ariánském bludu⁽¹⁾. Pravověrné katolíky stíhal, nutil je k druhému křtu, kterým by veřejně přijali ariánství, zabíral jejich kostely a omezoval vyznavačům katolické víry privilegia a důchody.

Jeho choť Theodosie byla ale katoličkou. Pocházela z rodiny hluboké víry – hned čtyři její sourozenci jsou ctěni jako svatí: sv. Florentina, sv. Fulgencius, sv. Leandros a velký učenec sv. Isidor ze Seville. Theodosie se snažila svým dvěma synům Hermenegildovi (narozněmu asi roku 564) a Rekkaredovi vštěpovat pravou nauku Kristovu, leč brzká smrt jí zabránila ve svaté mateřské povinnosti zdárně pokračovat.

Král Leovigild se znovu oženil, tentokrát se zapřísáhlou, až fanatickou ariánkou Goiswinthou. Když se po čase oženil Hermenegild s dcerou franckého královského páru Ingundou, naopak věrnou vyznavačkou katolické víry, pokoušela se Goiswintha mladší královnu obrátit na ariánství. Všechny její pokusy však ztroskotaly na skále, na níž Ingunda vystavěla dům své víry. Goiswintha proto ke své nevlastní snaše začala chovat netajenou nenávist. Mezi oběma ženami se rozhořel spor, který Ingunda stupňovala snahami obrátit na katolictví svého muže Hermenegilda.

Snad i proto, aby otupil ostří sporu, vyslal Leovigild svého staršího syna na jih, kde jej pověřil správou provincie Bética. Hermenegild se usídlil v Seville, kde působil v biskupském úřadě Leander, jeho strýc. Pod jeho vlivem mladý králevic konvertoval. Tak konečně vzklíčilo zrno zaseté jeho matkou a zalévané jeho manželkou. Psal se rok 579 a říši Vizigótů se šířila skoro až fantastická zvěst o Hermenegildově křtu.

Jeho otec Leovigild to považoval za osobní urážku a vlastizradu. Nejprve se snažil syna napravit po dobrém a přikázal mu, aby se navrátil k ariánství. On však otci obratem vzkázal, že raději se vzdá koruny, než aby zradil Krista. Z toho je vidět, že nešlo o ryze formální obrácení ve snaze zalíbit se manželce, ale o čin diktovaný srdcem vzplanuvším pro Ježíše. Leovigild v odpovědi okamžitě zbavil Hermenegilda nároku spravovat jižní území a také nároku na trůn. Jal se zároveň bez milosti pronásledovat katolíky žijící v jeho království a pod trestem smrti zakázal zvláštním dekretem další konverze ke katolictví a naopak nařizoval přestoupení na ariánství.

Na mladého neofytu se obraceli o pomoc katoličtí šlechtici, kteří nedbali na královo rozhodnutí zbavit syna všech dědických práv a kteří v něm nadále viděli právoplatného dědice trůnu a hlavně muže, jenž se jich zastane. Jemu tak nezbylo nic jiného, než v zájmu hájení práv katolíků vystoupit na jejich ochranu. V roce 583 vytáhl proti otci do boje, doprovázen katolíky obávajícími se o své životy i majetky. Hermenegild uzavřel pakt s byzantským císařem Tiberiem II. Konstantinem, avšak ten od Leovigilda přijal „30 stříbr-

ných“ a mladého králevice zrádně nechal na holičkách.

S početně mnohem slabším vojskem byl Hermenegild nucen neustále ustupovat. Nejprve nedokázal přes veškeré úsilí ubránit své sídlo Seville, poté musel vzít zavděk hradbami Cordoby, leč i odtud musel uprchnout, a sice do Osseta. I toto město bylo nakonec Leovigildovými oddíly dobyto a Hermenegild se uchýlil do kostela, kde v rámci práva azylu hledal útočiště. Ke svému neštěstí uvěřil slibům svého otce, který ho ujišťoval, že pokud vyjde z kostela a vzdá se, propustí ho na svobodu. Slib však proradně nedoručel a Hermenegilda nechal ihned poté, co vyšel z chrámu, na popud Goiswinthy zatknout a vsadit do vězení v Tarragoně. Psal se rok 584.

V temné kobce byl dán mladý zbožný králevic na milost a nemilost surovým věznilům, v řetězech musel snášet jejich úsměšky a ponižování. Posilou v utrpení mu bylo vědomí, že se mu podařilo závčas zachránit manželku Ingundu se synem Atanagildem. Nevěděl, že loď s nimi byla dopadena byzantskou flotilou, která je chtěla dovézt do Konstantinopole. Ingunda však plavbu nepřezila. Do hlavního města Východořímské říše se dostal pouze Atanagild a pobýval pak na dvoře císaře Maurikie, který se ujal jeho výchovy.

Celou dobu svého věznění, celé ty dlouhé měsíce, ležela před Hermenegildem otcová nabídka, kterou se Leovigild zapřísahal tentokrát splnit – pokud se zřekne katolictví a přijme nazpět ariánství, získá nazpět svobodu a k tomu nádvkem korunu; pokud ne, čeká ho smrt. „Ztráta pozemského království snadno přebolí, když má člověk před sebou jistotu království nebeského,“ vzkázal královský vězeň svému královskému otci. Tomu na synově životě opravdu záleželo, o Velikonocích k němu do žaláře poslal nejschopnějšího ariánského biskupa, aby mu posloužil svátostmi. Hermenegild však odmítl přijmout neplatné svátosti od heretického biskupa, neustoupil ani jeho přesvědčování a nátlaku. Dokonce mu zle vyčítal, že by se měl stydět, protože namísto aby duše zachraňoval, vede je svým bludným učením do záhuby.

Těmito slovy si uzavřel cestu k otcově milosti. Ten, patrně ponoukán Goiswinthou, pověřil šlechtice jménem

Cvičení ve zbožném životě (3)

Opatření proti druhému hříchu těla, kterým je obžerství (Kapitola 20)

Druhým hříchem těla je obžerství, velký přítel necudnosti, neboť když je žaludek plný a tělo obklopeno lahůdkami, tento oheň je rychle zapálen a člověk lehce upadá do špíny smilstva. Patří se tedy být vyzbrojen pro všechny zkoušky proti této neřesti, která je vstupní branou pro mnohé další, a být připraven na vítězství, které dobývá vítězství další. Kdykoliv žili svatí poustevníci o samotě, usilovali všemi prostředky zvítězit a potlačit tuto neřest, neboť dobře věděli, že pokud nejdříve tato bude plně přemožena, ostatní budou snáze podmaněny také. Ano, zkušenost to dokazuje jako pravdu, že ďábel jako první běžně začíná útokem tohoto pokušení. Svědky jsou nám naši první rodiče, Adam a Eva, (Gn 3,1-6) a také první pokušení, které předložil ďábel našemu Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu (Mt 4,2-4; Lk 4,1-4). Proto, aby ses ubránil této jedovaté neřesti, která živí tolik dalších, použij opatření a rady, které následují.

První je, že během jídla budeš dbát na pět věcí, které tě uchrání před pěti rozmanitými druhy obžerství, o kterých se zmínil sv. Řehoř v jedné ze svých knih (Gre. lib. 3, moral. cap. 1-3). První se týká času, když člověk jí před obvyklým časem jídla, který by měl dodržovat (Cassian lib. 5, cap 20). Snaž se nejíst mimo dvě jídla denně, rozuměj oběd a večeři, a to ve vhodné a obvyklé době, která sama o sobě udržuje řád. Pokud se tedy nalezeš v pokušení přestoupit toto pravidlo a bez dostatečných důvodů nezachovat čas jídla, musíš bojovat a odporovat, jak to učinil jeden svatý mnich, o kterém čteme v knize svatých Otců. Byl pokoušen, aby jedl ráno před obvyklým časem⁽¹⁾, avšak sám sebe oklamal a řekl: Čekejme ještě chvíli, až nastane třetí hodina (což je devět hodin ráno), a pak budeme jíst. A když ta hodina přišla, řekl: Pojďme, budeme chvíli pracovat do šesté hodiny (což je poledne). A v poledne pak řekl: Pojďme se modlit žalmy a nyní připravme chleba; a takto nechal projít čas, než byla běžná

hodina jídla, což bylo o deváté (ve tři hodiny odpoledne). Tímto způsobem byl naprosto zbaven pokušení.

Druhý druh obžerství se týká kvality jídla. Tím myslím jídlo příliš chutné a příjemné. Proto musíš velmi dbát na to, abys měl takovou stravu, jež dá dostatek živin tvému tělu, které však nebudeš hýčkat, jak radí sv. Bernard. Pokud bude jídlo nechutné, použij prostředek, který světec uvádí, tedy podstup hlad, který učiní nechutné jídlo dostatečně chutným. Pamatuj také, že pouštní otcové Egypta díky přísnému postu mysleli, že je přepychem jíst jakékoliv vařené jídlo, jak nám říká svatý Jeroným. Tato jejich přísnost nechť tě zahanbí v tvém nadbytku a způsobí, že se zřekneš pochoutek a lahůdek, na rozdíl od těch Izraelitů (Nm 11), kteří chtěli maso na poušti a pokoušeli tím hněv všemožného Boha.

Třetí druh obžerství se týká množství, tedy konzumování více jídla, než stačí pro obnovení sil, z čehož vyplývá (jak říká sv. Jeroným), že čím více člověk plní svůj žaludek, tím více vyprazdňuje svou duši. Musíš se tedy vyhýbat všemu nadbytku a pohlízet na jídlo (podle rady sv. Augustina, *Vyznání*, kap. 31, kniha 1) jako na lék, který nepřijímáme ve velkém množství. Dbej tedy na to, abys nepřetěžoval svůj žaludek nadměrným jídlem a pitím, jak nás napomíná náš Spasitel (Lk 21,34), neboť takto se vyhneš budoucí nevolnosti a velké nestřídmosti, které z této neřesti vycházejí (Sir 37,29-31).

Čtvrtým druhem obžerství je způsob konzumování, tedy pokud člověk jí své jídlo příliš hltavě a s velkým požitkem, které se projevují spěchem a neuspořádaností během jídla a také přílišným poutáním myslí na jídlo. Tuto neřest moudrý člověk odmítá následujícími slovy: „*Nebud' nenasytný při žádném hodování a neoddávej se cele jídlu.*“ (Sir 37,29) Tuto radu se snaž uvést do života tím, že nebudeš zcela pozorný k tělesnému jídlu, které požíváš, ale budeš pozorně naslouchat čtením (pokud se při jídle předčítá), anebo pozvedneš svou mysl k Bohu s nějakou svatou myšlenkou, anebo budeš říkat krátké střílné modlitby, kterými budou zároveň živeny jak tvá duše, tak také tělo.

Sisebert, aby syna zabil. Stalo se tak v Tarragoně 13. dubna 585 – na Velký pátek. Hermenegildova krev se tak spojila s krví toho, jehož odmítal zradit. Krev mučedníka byla semenem nových křesťanů.

Jedním z prvních byl Leovigild. Nešťastného vraha vlastního syna nepřestaly od té doby trápit výčitky svědomí. Když rok nato umíral, nechal si ke svému smrtelnému loži zavolat sevillského biskupa Leandra, před nímž vyjádřil obrovskou lítost nejen nad násilnou smrtí svého syna, kterou zapříčinil, ale i nad tím, že celý život vězel ve spárech bludu a navíc ho šířil ve svém království. Ač sám křest nepřijal, poprosil Leandra, aby obrátil jeho druhého syna Rekkareda.

Rekkared skutečně konvertoval a brzy přijal katolickou víru i jeho vizigótské poddaní. Šlo o událost epochálního významu – pozdější Španělsko a Portugalsko se tak konečně ocitly v náručí církve. Nezabránilo tomu ani vzpoury ariánů, kdy v čele té asi největší stála královna matka Goiswintha s ariánským biskupem Uldilou. Vzpoura byla potlačena, Uldila byl poslán do vyhnanství a Goiswintha krátce nato zemřela.

Trvalo dlouhou dobu, než se začal Hermenegildův kult šířit, a to přesto, že se u jeho hrobu děly zázraky. Největší problém spočíval v jeho vzpouře proti otcí, což kritizoval třeba letopisec sv. Řehoř z Tours. Na druhou stranu jeho jménovec sv. Řehoř I. Veliký, jeden z největších papežů všech dob, o Hermenegildovi otevřeně hovořil jako o mučedníkovi. Přesto trvalo celých 1000 let, než jej v roce 1585 papež Sixtus V. kanonizoval.

Kult sv. Hermenegilda pak hojně šířili členové Tovaryšstva Ježíšova a světec se stal patronem všech konvertitů. Později byly jeho tělesné pozůstatky přeneseny z Tarragony do královského paláce Escorialu. V roce 1815 ustanovil španělský král Ferdinand VII. *Královský a rytířský řád sv. Hermenegilda* (Real y Militar Orden de San Hermenegildo), udělování za věrné služby vlasti.

Poznámky:

⁽¹⁾ Podstatou učení, jež dostalo název podle kněze Ária, bylo popření Ježíšova božství: Ježíš podle ariánů byl jen stvořeným tvorem, prostředníkem mezi Bohem a lidmi a Bohu v jediné Osobě podřízený.

Pátým a posledním druhem obžerství je přílišná péče a přání vyhledávat rozmanitá jídla a nové chutě, kterých by ses měl naopak stranit z obavy stát se těmi, o kterých sv. Pavel říká „*Jeich bohem je břicho*“ (Flp 3,19) a kteří s velkou péčí slouží a uspokojují totéž, což se zákonitě projevuje v zanedbávání povinností k všemohoucímu Bohu.

K nápravě těchto i dalších druhů obžerství ti napomohou následující úvahy.

Nejdříve zvaž, jak přebytek jídla, které zůstává v tvém žaludku poté, co ses takto najedl, způsobuje potíže i bolest. Také že rozmanitá a sladká jídla mohou potěšit tvoji chuť, neboť tato slast vyprchá v okamžiku, kdy jídlo přejde z úst do těla a vzpomínka na toto potěšení taktéž. A tímto můžeš daleko lépe rozumět, když si vzpomeneš na všechno, co jsi kdy jedl a pil během celého života. Co ti nyní zbylo ze všech těchto pocitů, sladkých chutí a jídel, která jsi kdy pozřel? Vidiš jen, jak to vše vyprchalo pryč, jako kdyby to zde nikdy nebylo. Uvaž tedy, když jsi ponoukán k této neřesti, že potěšení odejde a rychle vyprchá. Dbej tedy o své tělo, které však může mít tyto nezřízené chutě.

Za druhé zvaž nevýhody, které přicházejí z tohoto hříchu: 1) Náklady a námaha, které se vynakládají, aby uspokojily tvoji nestrídnost. 2) Velké množství tělesných nemocí, které se množí přejídáním. 3) Otupení mysli, které následně člověku odebrává připravenost na duchovní život. (srov. Oz 7,14–15) 4) Připomeň si věčný hlad a žízeň, které budou na věčnosti, kde ani jedna kapka vody nebude k máni, jak názorně víme z příkladu boháče-nenasyty (Lk 16,19–31). Pamatuji také, jak tělu, které se rozpadne po smrti, se nyní dostává takové péče skrze jídlo.

Třetí opatření je myslet na Krista a jeho učedníky, kteří z hladu trhali klasy pšenice, aby se najedli. (Mt 12,1; Mk 2,23; Lk 6,1) Jak se náš Spasitel moudře postil čtyřicet dnů na poušti. (Mt 4,1–2; Mk 1,12–13; Lk 4,1–2) Pamatuji také na ocet, který mu byl dán v jeho žízni, když byl na kříži. (Mt 27,48) Toto by sis měl připomínat při každém jídle.

Čtvrté opatření je často pamatovat na nebeskou hostinu, na kterou jsme všichni pozváni, jak nám řekl náš Spasitel v jednom ze svých podobenství. (Mt 22,1–10) Zvaž, že abys přišel na tuto nebeskou

hostinu, je nutno se držet zpátky od jídla v tomto životě a tím si zajistíš hostinu mnohem lepší. Stejně tak to vidíme v tomto světě, když je někdo pozván na významnou hostinu, před kterou se v polehce odřekne svého oběda, aby si večer užil všech lahůdek a nic mu tak neušlo.

**Matyáš Bernard Braun (1684–1738):
Obžerství**

Posledním opatřením, které je velmi jisté, je vyhýbat se, jak jen to je možné, všem příležitostem nestrídnosti, jako jsou svátky a hostiny světských lidí, na kterých je tolik rozmanitých jídel, pití a chutného ovoce, že se sotva kdo udrží být střídavý. Pamatuji, co Písmo svaté říká o naší pramáti Evě v ráji: „*Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševedoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl,*“ (Gn 3,6) a že to byl počátek velkého úpadku nejen u ní, ale také celého lidstva (srov. Řím 5,12.18–19). Takto i ty můžeš upadnout do mnoha neštěstí, pokud se nevyvaruješ těchto rizik.

Opatření proti lenosti a zahálce (Kapitola 21)

Je zde ještě jedna neřest těla, která následuje po oněch dvou, jež byly popsány v minulých kapitolách, a nazývá se lenost

nebo zahálka, která se vyznačuje nechutí k duchovním věcem a zanedbáváním započít dobrý skutek anebo dokončit ten, který již byl započat. I proti této neřesti je opět výhodou, jsi-li vyzbrojen, neboť nebudeš bez tohoto otravného pokušení, dokud máš smrtelné tělo, které, jak Písmo svaté říká, „*zatěžuje duši*“ (Mdr 9,15), což lze pozorovat vždy, když věnujeme tělu nezbytný čas a tím jsme zároveň rozptýlení a pomalí k pozvednutí mysli k duchovním věcem. Abys tedy nebyl přemožen tímto nepřítelem, který bydlí v tvém těle, můžeš si napomoci těmito úvahami a opatřeními, o kterých ti nyní povím.

Prvně rozvaž závažnost svého cíle na zemi, který musíš uvádět ve skutek a pro který tě Bůh stvořil, což je jemu dobře sloužit a získávat si zásluhy pro nebe. Neboť jak sv. Bernard říká: „Není zde jediného okamžiku, který ti byl dán v tomto smrtelném životě, ze kterého bys nemusel skládat účet, jak jsi s ním naložil.“ (Ber. de trip. cust manus, linguae et cordis) Pokud tedy musíme skládat účet z každého zbytečného slova, jak nám tuto pravdu sděluje Písmo svaté (Mt 12,36–37), o co více je nutné to činit i z každého okamžiku, který jsme prožili bez užitku a bez dobrého ovoce? Jeden zbožný člověk, který pokaždé, když uslyšel odbíjet hodiny, si řekl: „Ó můj Bože, je zde další hodina, kterou jsem ve svém životě žil, v které jsem měl povinnost na tebe pamatovat,“ a tímto se sám donutil strávit další hodinu lépe, než byla ta předchozí.

Za druhé zvaž, že pokud necháš uplynout bez užitku čas, který ti byl dán, abys konal dobro, že se již nikdy nevrátí zpět, a ty musíš jen naříkat nad ztrátou tak vzácného zboží díky tvé nedbalosti, kdy však zároveň toužíš, aby se ten čas mohl vrátit. Ačkoliv budeš poté konat dobro, zůstává přesto nejistota, zda budeš mít dostatek času, abys je vykonal, a pokud jej máš, pak dobro, které vykonáš, jsi měl a musel udělat již v minulosti.

Za třetí zvaž, jak namáhavá a bolestivá je práce lidí světa, když shromažďují své bohatství a kupují a získávají své dočasné postavení, a jak jim nevádí ustupovat před ostatními lidmi, aby si získali jejich úctu. Toto by mělo být pro tebe dost přesvědčivé, že oni jsou daleko pracovitější v získávání dočasných i marných věcí než ty v získávání nejvzácnějších a věč-

ných pokladů. Měl bys být tedy zahanben, že oni jsou pracovitější a opatrnější v získávání si přízně lidí (kteří nejsou nic jiného než prach, ve který se obrátí) než ty v získávání si přízně všemohoucího Boha, který je nebeským a nejmocnějším vládcem. Takto čteme v životopisech svatých o jednom muži, který si všiml jedné nepočetné ženy v neobvyklém oděvu a takto zvolal: „Nejmocnější Bože, odpusť mi, když vidím tuto námahu této ženy, kterou se rozhodla ztratit svou duši a která je zároveň daleko větší než moje námaha v celém mém životě, abych se obrátil a pečoval o svou duši.“ (Petrus de natalib. cap 38. lib 6 de SS. ex Heraclide) To je napsáno o otci Pambusovi, který viděl v Alexandrii ženu oblečenou v nevšedních šatech a proléval slzy. Když byl dotázán proč, jeho odpověď byla, že plakal nejenom nad ztrátou nesmrtelné duše této ženy, ale také proto, že on se stará méně o to, aby těšil Boha, než ona činila, aby těšila lidi.

Druhým opatřením pro to, aby ses začal starat (o svůj čas) a konat ve svém životě dobré skutky, je často myslet na nebeskou odměnu, které ti tyto dobré skutky jednou přinesou. Neboť pokud chudý člověk obdělává svou půdu, dokud nezačne plodit i přes chladné počasí a všechny bouřky v zimě, a vytrvale ve své námaze vytrvá s nadějí na žeň, která bude v létě, o kolik více bys měl vytrvat ty ve službě všemohoucímu Bohu v naději, že budeš mít bohatou sklizeň v životě věčném, která nás nikdy nemůže zklamat, neboť i naše víra i celé Písmo svaté nás o tom ujišťují? (srov. Př 11; Sir 2; Mt 10,32-33; Lk 6,20-23). A pokud najatý služebník neváhá podstupovat celý den námahu pro odměnu, kterou za to obdrží večer, proč bys ty nenapodoboval tuto práci ve svém životě a přitom nebyl pamětlivý bohaté a nesrovnatelné odměny, která ti bude vyplacena také večer, rozuměj, po tvé smrti? Žádný člověk nezíská nic velkého jinak než námahou a bolestí, jak říká sv. Řehoř. Připomeň si také bolesti a věčná muka, jež takoví lidé trpí, kteří kvůli lenosti a ledabylosti odmítli podstoupit námahu sloužit všemohoucímu Bohu a tak vyplnit jeho přikázání (srov. Mt 3,7-12; 7,15-20; 21,18-19; srov. Lk 13,6-9; srov. Jan 15,1-10), a proto jsou mrtví jako neplodná větev bez ovoce. Pokud o tom váž-

ně rozmyšlíš, tak ti to jistě pomůže nést trpělivě jakékoliv utrpení. Takto se jednoho dne zeptal otce Achilla jeden bratr, proč je ve své cele, a on si uvědomil, že tam prodléval v nicnedělání, a ihned si vzpomněl na tuto úvahu. A přestože nevidíš ani budoucí odměnu ani věčná muka, ale dobře porovnáš obojí, budeš se podle této rady řídit a nezůstaneš nečinný.

Třetí opatření, jak odhodit tuto neřest a překonat námahy v tomto životě, abychom dobře Bohu sloužili, je to, co svatý Pavel napsal v listě Židům (srov. Žid 12,1-4): časté myšlenky a vzpomínky na utrpení našeho Spasitele Ježíše Krista. Neboť pokud často myslíme, jak náš Pán od svého narození podstupoval těžkosti během celého svého života, tedy od jesliček až po kříž, pak tyto těžkosti budou stačit k tomu, aby usnadnily a zmírnily naše, neboť nikdy nebudou jako jeho: krůpěje krvavého potu tak zmírní naše bolesti a naopak nám dodají odvahy, abychom Krista následovali s vědomím, že sluha není nad svého pána (Mt 10,24; srov. Lk 6,5; Jan 13,16; srov. Jan 15,15). Pokud tedy podstoupil tato muka z lásky k nám, není to jen nepatrné, abychom nějaké utrpení podstoupili my z lásky k němu i pro naše dobro? Tato úvaha světce v dřívější době naplnila takovou horlivost a píli, aby našeho Pána následovali, že s opravdovou radostí konali veškerou práci, posty, bdění. A totéž můžeš činit také

ty, pokud si tento příklad budeš neustále připomínat.

Poslední opatření, které ti v tomto hodně pomůže, je každý den žít tak, jako by byl tvým posledním dnem. To ti napomůže konat a myslet tak, že nevíš, zda ti bude či nebude příští den darován. (Lk 12,40; Mt 24,44; 25,13; Mk 13,33) Mysli tedy, že tvá věčnost závisí pouze na dnešním chování a s odvahou si řekni: má námaha bude pouze dnes a není to málo, že dnes mohu pilně pracovat, zvláště když vím, že odměna mi bude dána na věčnosti.

(Pokračování)

Zdroj: <https://archive.org/details/TheExerciseOfAChristianLife/page/n101>

*Z knihy The exercise of a christian life.
(Sepsáno italsky otcem Gasparem
Loartem z Tovaryšstva Ježíšova a v roce
1579 nově přeloženo do angličtiny
a rozšířeno o více zbožných cvičení
a modliteb, než bylo v prvním vydání.
Str. 193-210.)*

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ V dřívějších dobách byly v církvi posty přísnější, kdy ve středu a v pátek se jedlo až ve tři hodiny odpoledne, v postní dny újmy až v šest hodin večer. Viz: KULDA, B. M. (1881) *Církevní rok*, díl 2., str. 12. [pozn. překl.]

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

protože i mne samého uchvátil Kristus Ježíš. Bratři, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátil. Ale o jedno mi jde: nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

Evangelium - Jan 8,1-11

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla do-

padena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když nepřestávali otázkami na něj dotírat, vzpřimil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať první hodí po ní kamenem.“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřimil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“ Odpověděla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“

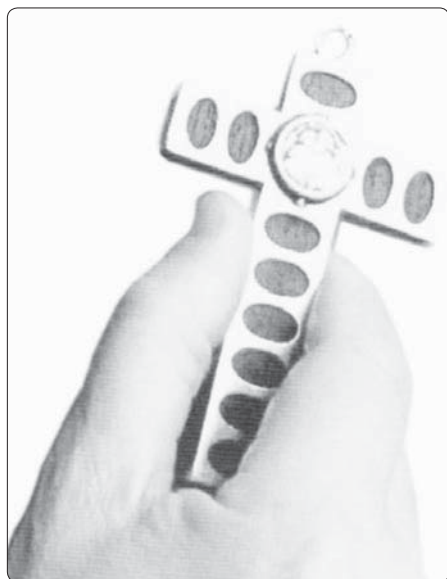
Dřevo, kabel a kleště

François Xavier Van Thuân (1928–2002) byl jen tři měsíce biskupem v Saigonu (Vietnam), když se 15. srpna 1975 z ničeho nic stal vězněm. Avšak jedné noci uprostřed izolace a drsné skutečnosti ve své cele François pochopil: „Ještě jsi stále bohatý. Máš ve svém srdci Kristovu lásku. Miluj všechny tak, jako je miluje Ježíš. “ A Ježíši slíbil: „Budu tě následovat ve tvém umučení a zmrtychvstání. “ Tak se přijatý kříž stal pro Van Thuâna mocným klíčem v jeho ruce, který mu tak ve vlastním srdci, jakož i v srdcích jeho přátel i nepřátel zpřístupnil nově nečekané milosti.

Kardinál F. X. Van Thuân

Van Thuân později často vyprávěl o jisté události, která byla pro něho velmi důležitá: „Ve vězení Vinh-Quang v severovietnamských horách jsem během jednoho deštivého odpoledne štipal dřevo. Zeptal jsem se všudypřítomného dozorce, s nímž jsem se sprátelil: »Dovolil byste mi vyřezat z kousku dřeva malý kříž?« – »Vy přece víte, že je přísně zakázané mít u sebe jakýkoliv náboženský symbol.« – »Jen na památku!« – »Ne, bylo by to příliš nebezpečné pro nás oba.« – »Vy jste přece můj přítel,« žebral jsem dále. »Vždyť jen přimhuřte oči a nechejte mě to dělat. Budu velmi opatrný,« naléhal jsem. Otočil se ke mně zády a vzdálil se ode mne na pár kroků. Vyřezal jsem si z kousku dřeva malý kříž, který jsem až do svého propuštění z vězení ukrýval v kousku mýdla. Nosil jsem jej vždy u sebe. Obroubený kovovým pouzdem se stal křížem mého zajetí a později mým náprsním křížem – pectorálem.

Kříž kardinála Van Thuâna

V druhém vězení blízko Hanoje, hlavního města Severního Vietnamu, jsem se zeptal jiného dozorce, který se rovněž stal mým přítelem: »Mohli byste mi obstarat kousek elektrického kabelu? – Chtěl bych si vyrobit řetízek, abych na něm mohl nosit svůj kříž.« – »Ale jak se dá z elektrického kabelu vyrobit řetízek?« – »Ó, to já vím! Když mi přinesete kleštičky, tak vám to ukážu.« – »To je příliš nebezpečné.« – »Jsme přece přátelé!« Váhavě ustoupil: »Tak tedy dnes večer přinesu do služby kabel. A svého kolegu přesvědčím, aby si vzal večer volno. Protože kdyby něco zavětril o této věci, ihned by mě udal. Tak se do toho pustíme. Ale musíme to stihnout během čtyř hodin.« Tak jsme společně zhotovili můj řetízek a krátce před 23. hodinou jsme byli hotovi.“

O mnoho let později při jedné konferenci v Los Angeles kardinál Van Thuân vyprávěl: „Ten kříž s řetízem nosím stále u sebe. Nejsou to jen upomínkové předměty z mého vězení. Neustále mi připomínají platnost mého hlubokého přesvědčení, totiž že jen křesťanská láska může proměňovat lidská srdce. Rozhodně se to nedá dělat pomocí zbraní, vyhrůzek a médií. Pro mé strážce bylo přímo nepochopitelné, jak je možné, aby člověk odpustil těm, kdo mu způsobili tolik utrpení, ale nejen odpustil, dokonce je ještě miloval. »Skutečně nás máte rád?« často se mě nedůvěřivě tázali. »Ano, mám vás upřímně rád.« – »I když vám ubližujeme a vy nespravedlivě sedíte ve vězení?« – »Ano, samozřejmě. Myslete přece na všechna ta léta, která jsme spolu prožili! Budu vás i nadále milovat, i kdybyste mě chtěli zabít.« – »Ale proč?« – »Protože nás Ježíš učí neustále milovat. Když přestaneme milovat, nejsme víc hodni nazývat se křesťany.«“

Kardinál Van Thuân žil lásku k nepřítelům také později v Římě, kam ho po propuštění z vězení povolal papež Jan Pavel II. Když se Van Thuân dozvěděl, že muž (byl to, žel, kněz), který ho v roce 1975 vyzradil komunistům a po celá dlouhá léta mařil všechny snahy o jeho propuštění, připutuje do Říma, trval na tom, aby ho osobně mohl vyzvednout na letišti. Ubytoval ho ve svém bytě a staral se o něho, jako by to byl jeho nejlepší přítel. Nakonec ho znovu zavezl na letiště a zaplatil mu zpáteční letenku do Vietnamu.

Když kardinál onemocněl rakovinou, svoji sekretářku každý večer prosil, aby mu postel umístila přesně proti nástěnnému kříži. Až do konce si tento rozvázný pastýř nechával denně předčítat nejdůležitější zprávy ze světa, aby za ně mohl obětovat svoje bolesti.

Při slavnostním requiem 20. září 2002 řekl papež Jan Pavel II. o svém příteli, kterého si nade vše vážil: „V posledních dnech, když už neuměl mluvit, pevně nasměroval svůj pohled na kříž na stěně. Tiše se modlil, a když dokonával, přinášel svoji poslední obět.“

Z Vítazstvo Srdca 115/2017 přeložil -dd-

Ve dnech 10. – 12. května 2019 se koná TRADIČNÍ MEZINÁRODNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ ZA KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ DO MONTICHIARI. Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž. Cena 1800 Kč. Sleva možná.

Odjezd z Brna 10. května 2019 v 17 hodin z hlavního vlakového nádraží od Tesca. Návrat v neděli 12. května 2019 ráno v 5 hodin opět k Tescu.

Kontakt: rodina Machů, tel. 577 138 029, mobil 737 186 039.

Proč mají pro katolíky význam kříže s Ježíšovým tělem, a ne „prázdné“ kříže?

Katolíků se často ptají, proč nosí křížky, na kterých je také korpusem, čili tělo Pána Ježíše, namísto toho, aby na sobě, na růženci anebo ve svých domovech měli pouze obyčejný kříž bez korpusem. Můj známý, protestant, se mě jednou v kostele zeptal: „Proč máte Ježíše stále na kříži? Vždyť už vstal z mrtvých.“

Odpověď je vcelku jednoduchá, má sílu a je k věci: Katolíci nosí křížky s korpusem a umísťují kříže s korpusem na různá místa jako intenzivní, viditelnou připomínku utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista; všeho, co udělal pro duši každého jednoho člověka jakékoliv rasy, která na světě byla, je a bude. Ve smrtelné úzkosti se za nás potil krví, snášel kruté bičování, ponížení při korunování trním, s nesmírnými bolestmi nesl kříž, až se nakonec nechal – z lásky pro nás nepochopitelné – kruté a bolestivě ukřižovat; a to všechno z odvěké a láskyplné touhy po spáse duše každého jednoho z nás.

Katechismus katolické církve nekompromisně učí: „Církev po vzoru apoštolů učí, že Kristus zemřel za všechny bez výjimky: »Není, nebyl a nebude žádný člověk, pro něhož by nebyl Kristus trpěl.«“ (čl. 605) Skutečně si s plnou vážností uvědomujeme fakt, že Ježíš by žil, zemřel a vstal z mrtvých, i kdyby to nebylo za miliardy lidí, ale jen za jednoho jediného člověka? O duši každého člověka se totiž stará jako o perlu nevyčíslitelné ceny, kterou ona také ve skutečnosti je. Jak hroznou tragédií pro lidskou duši je být navěky zatracen, i navzdory tomu, že největší touhou Boha je, aby se nikdo nedostal do pekla, ale aby po celou věčnost mohl žít životem, který pro nás svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním vydobyl Ježíš Kristus, Slovo, které se stalo tělem! My katolíci nosíme křížky s korpusem právě proto, aby nám připomínal, že Kristova oběť, kterou vykonal jednou a provždy a která skutečně vykoupila celé lidské pokolení, patří každému z nás individuálně přijetím jeho milosti a milosrdenství. Je zjevné, že nejen katolí-

ci, ale všichni křesťané by měli namísto prázdných křížků nosit křížky s korpusem, a to proto, aby se sjednotili v názoru na velmi radostný a povzbuzující fakt, že Ježíš zemřel za každého z nás, i kdybychom byli jediným člověkem na světě; aby se v nás posílilo rozhodnutí pokračovat v tomto „běhu“; abychom vždy prosili Pána o milost vytrvalosti ve víře, o milost nikdy nezapřít jeho, ani to, co pro nás vykonal. A tuto skutečnost zdůrazňuje kříž s korpusem, nikoliv prázdný kříž.

Kříže s korpusem spojují katolíky nerozlučně také s nejsvětější obětí mše svaté, s Eucharistií, v níž je v plnosti přítomen sám Ježíš Kristus, „zdroj a vrchol celého křesťanského života“, jak to vyhlásuje i dokument II. vatikánského koncilu *Lumen gentium* (čl. 11). Jiní křesťané někdy katolíky obviňují z toho, že nemají osobní vztah se svým Pánem a Spasitelem Ježíšem Kristem, ale podle mě je mají mnohem zřejmější a něžnější právě také díky rozšířenému nošení a používání křížů s korpusem a jiným vyobrazením Krista. Nemluvě o tom, že katolíci vědí podle Pravdy, že mají s Ježíšem ten nejbližší a nejosobnější vztah, jaký jen mohou mít, protože reálně a skutečně přijímají Tělo, Krev, Duši i Božství našeho Pána Ježíše Krista v Eucharistii při svatém přijímání, v tom nejdůvěrnějším sjednocení se s Ježíšem na zemi, které více či méně (doufejme, že více) proniká i do našeho osobního života a do modlitby.

Při poslední večeři řekl Ježíš svým apoštolům: „To číte na mou památku.“ (Lk 22,19) Neřekl, aby se scházeli a uctívali památku toho, co řekl a udělal při poslední večeři. Právě naopak, apoštolům a tím pádem i všem biskupům a kněžím přikázal sloužit od toho okamžiku mši svatou, při níž se bude viditelným způsobem zpřítomňovat a uskutečňovat to, co učinil. Ježíšova slova v řečtině (Nový zákon byl původně napsán v řečtině) v prvních biblických rukopisech zněla: „Touto poieite tan eman anamnasin,“ a vyjevují nám jeho záměr. Jeho oběť na kříži, jednou a provždy, se má reálně a skutečně

zpřítomňovat při každé mši svaté. Slovo „poieite“ čili „dělat, činit“ odpovídá pojmu přinášení oběti ve 29. kapitole knihy Exodus v souvislosti s obětováním beránků na oltáři. Samotné slovo „památka“ – „anamnasin“ nás vyzývá přinášet v přítomnosti obět z minulosti, ale nejen jako připomínku, nýbrž takovou, jaká ve skutečnosti je, Boží mocí ji reálně a skutečně „vykonat“ tady a teď. Křížky a kříže s korpusem nám mají tuto Kristovu oběť na Kalvárii neustále zpřítomňovat v našem každodenním životě.

Přechod přes Rudé moře, kdy Hospodin vysvobodil Izraelity z Egypta, slaví židé každý rok jako Paschu, když obnovují svoji smlouvu s Hospodinem. Jako připomínku Kristova definitivního Přechodu při každé mši svaté si církev Kristovu oběť, jednou a provždy, reálně a skutečně zpřítomňuje tím, že katolíci přijímají toho stejného Ježíše, který zemřel za naše hříchy, jeho Tělo, Krev, Duši a Božství. Vůbec nejde o symboliku, o vzpomínkový akt. Ježíš opravdu vstal z mrtvých, je vzkříšen, ale jako Bůh, kterým je od věčnosti, vstoupil v jistém dějinném okamžiku mezi lidi a zachránil nás od našich hříchů na kříži a zůstává mezi námi v podobě Eucharistie po všechny věky. Křížky a kříže s korpusem zobrazují tuto 2000 let starou, přece však nadčasovou Oběť Lásky, jež spasila všechny lidi.

Používání křížků a křížů s korpusem není banální, ani morbidní. Připomínají nám, jak velmi Ježíš miluje každého z nás osobně, jakož i lidstvo jako celek, čímž se z krutého nástroje umučení stávají znamením spásy a záchrany celého lidstva. Během mše svaté se reálně nacházíme na Kalvárii, o Velkém pátku, a křížek s korpusem nám tuto úžasnou a zároveň děsivou skutečnost, když si uvědomíme, co všechno pro nás Kristus podstoupil, velmi osobně připomíná. Pokud nemá křížek anebo kříž s korpusem, možná je čas pořídit si jej.

Zdroj: www.catholic365.com, 17. 3. 2015
Z www.lifenews.sk přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)

Svatý Hostýn - moravské Lurdy

I naše některá poutní místa snesou srovnání s Lurdami. Jedno z nich, kde se tato podobnost usídlila nejspíš natrvalo, bychom hledali na Moravě, ve Zlínském kraji. Panna Maria drží v náruči malého Ježíška, který dolů metá blesky - tento motiv je typický pro poutní místo Svatý Hostýn a je též vyobrazen nad portálem kostela Nanebevzetí Panny Marie, stejně jako na soše nad hlavním oltářem.

Proti nepřátelům

Výjev má původ v hluboké historii. V ní jsou blesky určeny Tatarům, nájezdníkům, kteří zdejší místo v roce 1241 ohrožovali. Vraždy a drancování jim nebyly cizí a místní obyvatelé před nimi prchali do lesů. Několik z nich přišlo na horu Hostýn a zde se modlili.

Maria jejich prosbu o ochranu zřejmě vyslyšela a na ležení Tatarů poslala blesky. Ochránění nechali z vděčnosti na Hostýně postavit sochu Panny Marie Ochránitelky. Tato událost byla vícekrát zvěčněna, například roku 1819 v básni *Jaroslav v Rukopisu královedvorském*. Tehdy nazvala největšího rozšíření a Hostýn se pro český národ stal horou doslova posvátnou.

Stejně jako dřevěná kaple, postavená patrně ve druhé polovině 16. století. Nejprve sloužila především horníkům, kteří na místě dolovali železo a stříbro, a to pro majitele a iniciátora stavby Buriana Žabku z Limberka, držitele bystrického panství.

Kaple, postupně vyzděná, se dočkala rozšíření v roce 1650, což si vzal na starost další majitel panství z Bystrice pod Hostýnem, Jan Rottal. Nechal z ní udělat kostelík, přidal také malou věžičku, a aby byl Hostýn schopen pojmout rozšiřující se počet poutníků, také dvě kaple.

Poutní chrám

Jan Rottal plánoval i výstavbu rozsáhlejšího chrámu, jeho představu ovšem uvedl v život až jeho syn František Antonín.

Položení základního kamene se datuje na rok 1721, stavba se ale protáhla na dlouhých 27 let. Mohly za to nejrůznější příčiny, od válečných konfliktů až po potíže s dopravou na horu; vždyť kostel je dnes se svými 718 metry nad mořem nejvýše umístěnou moravskou stavbou sakrálního typu.

Výsledný chrám měl barokní podobu. Za architekta je označován Ignác Cyrani z Bolleshausu, Ital žijící v Kroměříži,

za stavitele Tomáš Šturm. Posvěcení se kostel dočkal 28. července 1748. Slavnosti celebrowané olomouckým biskupem a kardinálem Ferdinandem Juliem hrabětem Troyerem se zúčastnilo na 30 000 poutníků.

Do nového chrámu Nanebevzetí Panny Marie byl také čtyřmi děkany přenesen mariánský obraz.

Milostný obraz

Toto dílo vzniklo v roce 1655 a jako u sochy je na něm vyobrazena Panna Maria Ochránitelka, držící v náruči Ježíška, který dolů na nepřátele sesílá blesky. Obraz navazoval nejen na sochu, ale i na dřívější obrazy Bohorodičky jako ochránkyne Hostýna.

Na prvním byla Maria vyobrazena bez svého Syna, s korunkou na hlavě a rozevírající svůj plášť. Jím jakoby objímala množství klečících lidí se sepjatými rukama.

Další ztvárnění zachycuje Pannu Marii vznášející se nad Hostýnem přesně tak, jak se zde uctívala od roku 1241 až do roku 1620; právě tehdy obraz nechal zničit majitel zdejšího panství Vác-

lav Bitovský z Bítova, který se hlásil k luteránům.

Když ovšem po nepovedeném pokusu sesadit císaře našel smrt na popravišti, bystrické panství získali do držení Lobkovicové a po nich již zmínění Rottalové. Ti navázali na Lobkovicové, kteří obnovili poutě na Hostýn, a sami se zaměřili na rekatolizaci místních. A co je důležité, manželka Jana Rottala Marie iniciovala vznik nového obrazu.

Zde Maria s Dítětem stojí na půlměsíci a pod nimi se rozkládá tábor nepřátel, které mají porazit blesky z rukou malého Ježíška.

Požár i zákazy

Jednu z nejbolestivějších částí historie Svátý Hostýn napsal v 18. století. Především 24. září 1769, kdy paradoxně udeřil do kostela blesk. Krom toho, že zničil tři zvony, způsobil požár celého chrámu. A jen co se v roce 1784 konečně dokončily opravy, vydal Josef II. císařský výnos, jenž zakazoval poutě a rušil poutní místa.

4. leden 1787 se pak uvádí jako datum, kdy kostel na Hostýně přestal plnit svou funkci, což oficiálně o měsíc později uvedl v platnost holešovský děkan hrabě Maria Tadeáš Trauttmansdorff, který jej odsvětil. Posléze z interiéru mizelo veškeré zařízení, a pak dokonce i střecha.

I během tohoto smutného období však k rozpadající se ruině, v jejíž klenbě dokonce rostla tráva i stromy, mířily zástupy poutníků. A to i přes opakovaně vydávané zákazy, trvající až do konce napoleonských válek. Úředně byly poutě povoleny až roku 1840.

Záhy začal Hostýn doznávat oprav. Velkou finanční pomoc zajistil například císař Ferdinand V., o obnovu kostela se zasloužili i P. Bernard Reger, Řehoř Wolný nebo baron Vincenc Ehrenburg, který působil jako holešovský děkan. A v roce 1841, příznačně na výročí 600 let od prvního zázraku, se s rekonstrukcí začalo.

Jezuité

Svatý Hostýn je spjat s řádem jezuitů, kteří se měli starat o zdejší duchovní správu. Jejich příchod se datuje do roku 1887, prvními z nich byli superior P. Jan Nepomuk Cibulka a P. František Xaver Zimmerhackel, společně s nimi přišel také jejich řeholní bratr Jan Houf.

Právě oni a další z Tovaryšstva Ježíšova se na dalším zvelebení místa, především kostela, podíleli měrou výraznou. Úpravy naznaly také ambity. Ty byly na popud P. Cibulky uzavřeny, zastřešeny a byly v nich zhotoveny dřevěné podlahy a stropy, aby od roku 1891 ambity začaly plnit opětovnou funkci nocleháren.

Opravený kostel byl znovu vysvěcen 15. srpna 1891. Ceremoniálu celebrování brněnským biskupem Františkem Saleským Bauerem přihlíželo na 100 000 přítomných lidí. Svátý Hostýn o šest let později navštívil dokonce císař František Josef I. Ve stejném roce se začala stavět kamenná rozhledna, jejíž zakládací listinu s povolením, že může nést jeho jméno, podepsal sám císař. Ten se také doctl jejího základního kamene.

Korunky

Tím cesta za obnovením slávy Hostýna neskončila. Jednu z nejdůležitějších kapitol tvoří korunovace sochy Panny Marie Hostýnské s Dítětem v náručí. Došlo k ní 15. srpna 1912 – na svátek Nanebevzetí Panny Marie.

Korunky byly vytvořeny za přispění příznivců poutního místa, a to nejen z Česka, ale například i z Ameriky. Že se jedná o skutečné skvosty, dokládá jejich složení. Ta, která zdobí hlavu Bohorodičky, je sestavena z 27 diamantů, 546 perel, 148 rubínů, 138 smaragdů, 113 safírů, 21 topasů a 47 opálů. Menší korunka, patřící Jezulátku, je pro změnu z 30 rubínů, 20 adularů a 5 topasů. První obsahuje nápis: „Zůstaň Matkou lidu svému.“ Druhá, vztahující se ke Kristu: „Beránku

Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.“

Povolení ke korunovaci potvrzuje dekret Svaté kongregace obřadů, vydaný paapežem Piem X. Sám také korunky posvětil, a to 21. července 1912. Zajímavostí je, že korunky k němu doručila třináctičlenná skupina, zahrnující i kroměřížského probošta a pozdějšího olomouckého arcibiskupa, ThDr. Antonína Cyrila Stojana.

Jejich cesta vedla přes Benátky a zdejší chrám svatého Marka, přes Padovu a chrám svatého Antonína, a v Římě přes chrám sv. Klimenta s hrobem sv. Cyrila a všechny čtyři tamní baziliky maior. Na těchto místech byla schránka s korunkami vždy položena na oltář či na hrob světce.

Velké slavnosti

Samotná korunovace na Svatém Hostýně byla velkou slávou, které odpovídaly i technické přípravy. Pro početné zástupy poutníků mělo sloužit 35 vojenských stanů. Pět párů volů zase na kopec vytáhlo lokomotivu, zajišťující osvětlení, k poutnímu místu bylo zavedeno i telefonní spojení. Nechybělo ani vystavení polní kuchyně.

Pečlivé a náročné přípravy totiž potřeba byly. Hlavní slavnosti 15. srpna 1912 se zúčastnilo okolo 100 000 poutníků. Olomoucký arcibiskup kardinál František Saleský Bauer pronesl slavnostní kázání, ve kterém vyjádřil úctu k Panně Marii.

*Jurkovičova křížová cesta
s mozaikami Jano Köhlera*

Na její a Kristovu hlavu poté tři kněží položili korunky. Tento akt doprovázela slova: „Jako rukou naši korunován jsi na zemi, tak kéž si zasloužíme od tebe býti korunováni v nebesích korunou věčné slávy.“ Následná pontifikální mše byla sloužena pražským arcibiskupem kardinálem Lvem Skrbenským.

Tímto dnem ovšem slavnosti teprve začaly. Až do 25. srpna proběhla každý den stavovská a spolková pouť. Po těchto deset dní zavítalo na Hostýn až 200 000 poutníků. Vypraveno pro ně bylo 64 zvláštních vlaků a bylo zaznamenáno na 350 pěších průvodů.

Matice svatohostýnská

Hlavním organizátorem těchto akcí byla Matice svatohostýnská. Její význam jen dotvrzuje fakt, že se dnes jedná o druhou největší náboženskou organizaci u nás.

Její vznik se datuje do roku 1895 a navazuje na činnost Družstva svatohostýnského, založeného pro vybudování kláštera a pro potřebu starat se o zdejší kněze.

Matice svatohostýnská oproti svému předchůdci pracovala s jasnými stanovami, které dokonce schválil olomoucký arcibiskup ThDr. Theodor Kohn. Za založení, vycházející i z příchodu prvních jezuitů na Svátý Hostýn, patří vděk P. Cibulkovi a P. Stojanovi. Důležitým cílem byla eliminace chuti podnikatelů, vyhlížejících velký zisk od množství poutníků, aby nemohli měnit podobu hory ke komerčním účelům.

V prosinci 1895 spolek vyplatil baronu Arnoštu Laudonovi 55 000 zlatých a vrchol hory odkoupil, aby její duchovní podoba byla uchována pro další generace. Dále se zde spolek staral o duchovní správu, navyšoval počet pobožností, zveleboval zdejší památky a pečoval o poutníky.

Křížové cesty

Cestou na vrchol Svatého Hostýna poutník prochází dvěma křížovými cestami. Dne 17. srpna 1899 byl Matici svatohostýnské předložen návrh na vystavení první venkovní křížové cesty. Dne 11. září téhož roku byl také posvěcen základní kámen, práce započaly v roce 1900. Na starosti je měl P. Cibulka.

Otevřené kapličky této křížové cesty evokují různé slohy. Autorem obrazů byl bystrický malíř Žůrek, za každý si měl účtovat 100 zlatých. Za dokončení křížové cesty je pak považováno 14. září 1902. Na svátek Povýšení Svatého kříže byla křížová cesta slavnostně posvěcena.

Slavnější hostýnská křížová cesta je však ta novější, Jurkovičova. Dušan Jurkovič (1868–1947) byl známý slovenský architekt, zaměřující se především na

lidové ztvárnění svých děl, což přenesl i na Svatý Hostýn.

Jeho křížová cesta byla umístěna severovýchodně od kostela. Stavět se začalo roku 1904 a práce probíhaly až do druhé světové války. Veškeré provedení prací měl na starosti sám architekt, který dostal jasný úkol, a sice ozdobit Hostýn slovanickým uměním. Vlastní zastavení křížové cesty ojediněle ztvárnil originálními, významově bohatými mozaikami moravský výtvarník Jano Köhler (1873–1941).

Je pravda, že celkový projekt, počítající například i s vybudováním kaple sv. Cyrila a Metoděje, zvonici či síní pro shromažďování poutníků, doznal několik změn – především kvůli válce a z ní plynoucích finančních obtíží. Tyto zmiňované stavby a některé další tedy postaveny nebyly.

Léta bolesti

Během druhé světové války a následného příchodu komunismu si Svatý Hostýn vypil pohár hořkosti.

Za války byl německým úřadům trnem v oku, neboť se stal jakýmsi centrem, kam

z celé země přicházeli prosebníci za osvobození; údajně ve větším počtu než před okupací. Reakce ze strany okupantů spočívala v tom, že byl zavřen poutní dům, do něhož se nastěhovala mládež vyznávající hákový kříž a škodící příchozím. Ti putovali na Hostýn pouze boční cestou.

Hlavní kostel také přišel o tři zvony a o velkou část vybavení. Na poutním místě byli německou státní tajnou policií zatčeni P. Josef Bartoník a P. Augustin Baar.

A zatýkalo se zde i za komunistického režimu. Zejména při nechvalně známé Akci K – v noci z 13. na 14. dubna 1950 příslušníci STB, SNB a Lidových milicí vystoupali k vrcholu hory a ten obklíčili. Obyvatele jezuitského kláštera nahnali do aut a převezli je do dočasného sběrného tábora v Bohosudově.

Na Svatém Hostýně zničili také knihovnu se vzácnými spisy a odcizeny byly cenné kalichy. Zatýkalo se i v 60. letech 20. století a až do samé revoluce se nedalo říct, že jmenování (nejen) zdejších kněží nebylo pod státním dohledem.

Až po roce 1989 Svatý Hostýn opětovně nabyl lesku a především svobody. Už v únoru následujícího roku se sem z iniciativy olomouckého arcibiskupa ThDr. Františka Vaňáka vrátili jezuité a v srpnu byla obnovena činnost Matice svatohostýnské.

Právě ta po dalších deset let bojovala o vrácení zabaveného majetku a budov, které z větší části byly značně zdevastovány a vyžadovaly rozsáhlé a nákladné rekonstrukce. Matice svatohostýnská se však v nelehkém poslání postarala, aby jich bylo dosaženo.

Výsledky činnosti Matice svatohostýnské, vedoucí k obnovení jednoho z nejpohlednějších poutních míst, nosícího titul národní kulturní památky, každoročně obdivuje zhruba 300 000 poutníků. Ti sem přicházejí jednak za Pannou Marií a niterným prožitkem, a jednak aby mohli sdílet svou víru s dalšími návštěvníky – svým počtem na naše poměry se přibližují k Lurdám. Zvláště, když lze svou pouť na Svatý Hostýn spojit s cestou na neméně navštěvovaný Velehrad...

O Otčenáši – Bud' vůle tvá – dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

katolické církve nacházíme sbírku citací, které dosvědčují tuto věrnou a trpělivou božskou vůli (č. 2821–2827). A svatý Pavel píše v prvním listě Timotejovi: „Bůh chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy.“ (1 Tim 2,4) Toto je beze stínu pochybnosti Boží vůle, totiž spása člověka, lidí, každého z nás. Bůh svojí láskou klepe na dveře našeho srdce. Proč? Aby nás přitáhl, aby nám pomohl a přiměl vydat se vpřed cestou spásy. Bůh je každému z nás nablízku svojí láskou, aby nás vedl za ruku ke spáse. Kolik jen lásky je za tím!

Prosba „bud' vůle tvá“ nás tudíž nevybízí k servilnímu sklonění hlavy, jako bychom byli otroky. Nikoli! Bůh nás chce svobodné. Jeho láska nás osvobozuje. Otčenáš je totiž modlitbou dětí, které znají srdce svého Otce a jsou si jisty jeho úmyslem lásky. Běda nám, pokud se při pronášení těchto slov krčíme, jako bychom se podrobovali zdrcujícímu osudu, který nemůžeme změnit. Naopak, je to prosba plná vroucí důvěry v Boha, kte-

rý pro nás chce dobro, život a spásu. Odvážná i bojovná prosba, protože ve světě je mnoho, příliš mnoho skutečností, které nejsou podle Božího plánu. Parafrazí proroka Izaiáše bychom mohli říci: „Otče, tady je válka, podvod, vykořisťování, ale víme, že Ty si přeješ naše dobro, a proto Tě snažně prosíme: bud' vůle Tvá! Pane, svrhni světské plány, překuj meče v radlice a kopi ve vinařské nože, aby se už nikdo neučil válce.“ (srov. Iz 2,4) Bůh chce mír.

Otčenáš je modlitba, která v nás zapaluje Ježíšovu lásku k Otcově vůli, plamen ženoucí láskou svět k přeměně. Křesťan nevěří v nějaký neúprosný osud. Na víře křesťanů není nic hazardního. Je to naopak spása, která čeká, aby se projevila v životě každého muže a ženy a uskutečnila se na věčnosti. Modlíme-li se, pak proto, že Bůh může a chce proměnit realitu a přemoci zlo dobrem. Tohoto Boha má smysl poslouchat a svěřovat se mu i v chvíli té nejtvrdsí zkoušky.

Tak tomu bylo u Ježíše v Getsemanské zahradě, kde zakoušel úzkost a modlil

se: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá.“ (Lk 22,42) Ježíš je drcen zlem tohoto světa, ale s důvěrou se svěřuje oceánu lásky Otcovy vůle. Ani mučedníci ve svojí zkoušce nehledali smrt, nýbrž vzkříšení. Bůh nás z lásky může vést na obtížné stezky, abychom nesli utrpení a bolestivé ostny, ale nikdy nás neopustí. Vždy bude s námi, nám po boku a v nás. Toto je pro věřícího více než naděje, je to jistota. Bůh je se mnou. Tutéž jistotu nacházíme v podobenství z Lukášova evangelia o nezbytnosti stále se modlit. Ježíš říká: „Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane.“ (Lk 18,7–8) Takový je Pán, takto nás miluje, takto nás má rád. Chtěl bych vás nyní všechny vyzvat k modlitbě Otče náš. A ti z vás, kdo neumějí italsky, ať se modlí ve svém jazyce. Modleme se společně.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (50)

8. Nauka a kněžstvo (Dokončení)

V extázi dne 28. dubna 1986 se Cornacchiola nachází na náměstí Svatého Petra spolu s Pannou Marií, která mu ukazuje ty, kdo „uposlechli Božího hlasu v Ježíši Kristu skrze papeže, který je hlasem Církve, živým hlasem ve věčné živé Církvi. Všichni jsou ve slávě a provolávají »Hosana«, zatímco ti, kdo neuposlechli, jsou ve smutné a trudnomyslné temnotě. »Hleď, můj synu,« říká mi Panna Maria, »i když ti dávají příkaz, který se ti zdát být mylný, musíš poslechnout, pokud ovšem tento příkaz neporušuje víru, mravnost a lásku. Tehdy nikoliv!«

Dne 12. listopadu 1986 mu Panna Maria v symbolickém jazyce vidění ukazuje další, a to jistě děsivý výjev (který evokuje třetí fatimské tajemství):

„Přivádí mě na místo pro mne neznámé a nacházím se na velkém náměstí; dává mi spatřit jednu věc, kterou mám ještě živě před očima a jež mě naplňuje bolestí: »Dívej se na to, co dělají mým synům, těm, kdo zůstávají věrni víře a Církvi mého Syna, ve velkém pronásledování pro pravé očistění!« Divám se a vidím mnohé kněze v jejich klerice a řeholníky a řeholnice v jejich hábitě a řeholním oděvu každé formy a barvy: všichni jsou v řadě a mučitelé je pohánějí a vlečou jednoho po druhém na dřevěné pódium. Tam je nutili pokleknout a žádali je: »Odhod'te hábit!« Když odpověděli: »Ne!«, uchopili je za hlavu, položili ji na špalek a oni byli popraveni katem, který měl sekeru. Krev stříkala všude a ti, kteří očekávali stejné mučednictví, volali: »Toto jsou duše těch, kdo volají zpod Božího oltáře!«⁽¹⁾ Zabijáci a ti, kdo jim pomáhali při tomto krveprolití, volali: »Ať žije ateismus! Konečně jsme osvobozeni od hábitů a slibů, které nás zotročovaly, neboť působily, abychom věřili v Boží existenci; a hle, konečně jsme svobodní.«

Odtud vroucí výzva Panny Marie:

„Toto říkám mým synům kněžím: tím, že žijete jako kněží a řeholníci, jste se zřekli žít světsky, i když jste ve světě; zřekli jste se pohodlného a konformního života a přijali jste za svůj život odříkání a oběti;

slíbili jste žít Ježíšovy rady⁽²⁾ a on byl první, kdo vám dal dobrý příklad toho, jak je máte žít: tedy vy je máte žít tak, jako je žil můj Syn v dokonalosti Otcovy vůle, v nábožné ctnosti a s pomocí lásky! Vy, moji synové, jste přijali a oblékli kleriku a řeholní hábit, abyste se odlišovali od světa: přesto se necháváte rozptylovat tolika neužitečnými a zbytečnými věcmi a málo myslíte na to, abyste se cvičili v životě dokonalosti, oné prvotní řeholní dokonalosti pro spolupracující spásu s Ježíšem, spásu duší, které očekávají světlo a sůl od vás, zasvěcených!«

9. Modlitba a pokoj (První část)

„Moji synové, je čas pokání, je čas postu, je čas modlitby. Modlete se a nevěřte, že modlitba je jakási zahálčivá činnost, jak mnozí říkají: modlitba je skutek lásky, neboť vůli vlastní podřizuje vůli Boží.“

Vroucí výzva Panny Marie o slavnosti Zjevení Páně v roce 1972 evokuje v mysli Cornacchioly to, čemu naslouchal při prvním zjevení:

„Nezapomínejte na růženec, který velmi přispívá k vašemu posvěcení: Zdravas, Maria, které říkáte s vírou a láskou, jsou toliké zlaté šípy, které zasahují Ježíšovo Srdce! Přísaha Boha je a zůstane věčná, je jedna a pevná. Zachránilo tě devět pátků Ježíšova Nejsvětějšího Srdce, které jsi vykonal předtím, než ses oddal lži a stal ses Božím nepřitelem.“

Panna Maria se zde odvolávala na pobožnost, která má původ v Kristových zjeveních sestře Markétě Marii Alacoque (svatořečená v roce 1920), jež žila ve francouzském konventu v Paray-le-Monial v druhé polovině 17. století. Ježíš si jí stěžoval na necitelnost lidí vzhledem k božské lásce. Žádal ji proto, aby se stala šířitelkou úcty k jeho Nejsvětějšímu Srdci. A ctitelům dal mnohá zaslíbení: pokoje v rodinách, útěchy v souženích, milosti nutných k jejich životnímu stavu. A ještě nadto ujistil o zvláštní záruce ty, kdo se o prvním pátku po devět po sobě jdoucích měsících vyzpovídají a přijmou svatě přijímání:

„Nezemřou v mé nemilosti, nýbrž přijmou svátosti a mé Srdce bude v oně chvíli jejich útočištěm.“

(Pokračování)

*Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Zj 6,9: „[...] uviděl jsem pod oltářem duše těch, kteří byli zabiti pro Boží slovo a pro svědectví, které vydali.“ [pozn. překl.]

⁽²⁾ Tedy rady čistoty, chudoby a poslušnosti, tak podstatné pro řeholní život. [pozn. překl.]

POUTNĚ-POZNÁVACÍ A ODPOČÍNKOVÝ ZÁJEZD DO RUMUNSKA A MOLDAVSKA S BISKUPEM JOSEFEM KAJNEKEM

Vydejte se s biskupem Josefem Kajnekem prozkoumat krásy Rumunska a Moldavska v termínu **4. – 13. 6. 2019**. Uvidíte nádhernou přírodu Transylvánských Karpat, unikátní byzantské kláštery, historická města a malebný venkov, budete mít možnost relaxace u Černého moře a ochutnávky vynikajících moldavských vín... Zájezd je pouze s jedním nočním přejezdem (zpět) s odjezdy z několika míst ČR. Nabízíme poslední volná místa. V případě zájmu neváhejte a přihlaste se.

POBYT PRO PRARODIČE S VNOUČATY A TŘÍGENERAČNÍ POBYT V KRKONOŠÍCH

Srdečně zveme prarodiče, vnučata i celé rodiny na oblíbený prázdninový pobyt, který se tradičně koná v penzionu Marianum v Janských Lázních v termínu **17. – 24. 8. 2019**. Těšit se můžete na společné výlety, hry, modlitby, besedy se zajímavými hosty a další aktivity.

INFORMACE A PŘIHLÁŠKY: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328 nebo 734 435 360 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcskh.cz nebo www.simeon.cz.

Pondělí 8. 4. 2019

6:05 Klapka s ... (62. díl): Miroslavem Trudičem
7:10 Mezi pražci (76. díl): Duben 2019 **8:00** Buon giorno s Františkem **8:55** Uganda, trpící perla Afriky **9:25** Bělorusko – Květ mezi trny **10:00** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Fiala **10:20** Missio magazin: Březen 2019 **11:10** Lidé, kteří milují život – Peru **11:45** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **11:55** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple na Salaši [L] **12:50** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 [P] **13:25** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! **13:55** Jde o život (5. díl): Čin **15:30** V souvislostech **15:55** Franz Liszt: Virtuózní hudby **16:40** Naše Horní Lideč **17:30** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **17:55** Noční univerzita: Doc. Petr Chalupa, Th.D. – Víra biblicky **18:30** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **18:40** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **18:45** Chlapi na hoře **19:10** Proměny Oščadnice [P] **20:00** Dům ze skla? [L] **21:05** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (72. díl) **21:30** Terra Santa News: 3. 4. 2019 **22:00** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... **22:45** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **23:30** Kulatý stůl: K čemu Evropský parlament? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 9. 4. 2019

6:05 Hlubinami vesmíru s doc. Petrem Hadravou, 1. díl: Spektroskopie **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:55** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... **10:45** V souvislostech **11:05** 44 let novickou **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Mezi pražci (76. díl): Duben 2019 **13:35** Česká věda **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Jde o život (6. díl): Církev I. **16:05** Kulatý stůl: K čemu Evropský parlament? **17:40** BET LEICHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – Eucharistián o oběti a mučednictví **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem **18:40** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **18:45** Dávní hrdinové: Vyzrazení **19:10** Dana **19:30** Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2019 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem [L] **21:10** Řeckokatolický magazín (196. díl) [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Uzdravení slepce (Jan 9,1–41) **22:40** Terra Santa News: 3. 4. 2019 **23:00** Světlo pro Evropu (6. díl): Reformuje Unie nás, nebo my ji **23:10** Lednický park vypravuje **23:40** Jak potkávat svět (67. díl): S Petrem Prokopem Siostrzonkem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 10. 4. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2019 **6:25** Noční univerzita: Doc. Petr Chalupa, Th.D. – Víra biblicky **6:55** Barva lásky **7:35** Jak potkávat svět (67. díl): S Petrem Prokopem Siostrzonkem **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana (14. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Proměny Oščadnice **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** MFF Strážnice 2016: Z blízka i z daleka **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Jde o život (7. díl): Církev II. **16:05** Zpravodajské Noeviny:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

9. 4. 2019 **16:25** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **16:50** Dům ze skla? **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách **18:40** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **18:50** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **19:20** Terra Santa News: 10. 4. 2019 [P] **19:40** ARTBITR – Kulturní magazín (72. díl) **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LEICHEM – vnitřní domov (40. díl): Jiří Dušek – Šest čísel, která tvoří vesmír **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Miriam Swaffield – Objevit svůj misijní styl [P] **23:05** Generální audience Svatého otce [P] **23:30** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! **0:05** Má vlast: Loštice **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 11. 4. 2019

6:05 Klapka s ... (63. díl): Zdeňkem Kopkou **7:10** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Fiala **7:28** Skryté poklady: Roman **8:00** Terra Santa News: 10. 4. 2019 **8:20** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Uzdravení slepce (Jan 9,1–41) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (6. díl): Reformuje Unie nás, nebo my ji **9:35** Řeckokatolický magazín (196. díl) **9:55** Kulatý stůl: K čemu Evropský parlament? **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Loštice **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Jde o život (8. díl): Svátosti I. **16:05** Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2019 **16:25** Generální audience Svatého otce **16:45** Mezi pražci (76. díl): Duben 2019 **17:30** Dávní hrdinové: Vyzrazení **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera **18:40** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **18:45** Víra do kapsy: Otec a dcera **19:00** Večeře u Slováků: 6. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2019 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (145. díl): Co vařily naše babičky o Velikonocích [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2019 **0:35** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 12. 4. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2019 **6:30** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **6:50** Zeno Kaprál, básník **7:25** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! **7:55** Noční univerzita: Miriam Swaffield – Objevit svůj misijní styl **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (72. díl) **9:40** Na pomezí ticha a tmy **10:25** Dům ze skla? **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Bible pro Severní Koreu **13:25** Výběr z vystoupení kapel na hlavní scéně Mohelnického dostavníku 2018 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Jde o život (9. díl):

Svátosti II. **16:10** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2019 **16:35** Opřu se o florbolovou hůl **16:55** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **18:30** Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky **18:45** Missio magazin: Březen 2019 **19:35** Vezmi a čti: Březen 2019 **20:00** Kulatý stůl: Sexuální zneužívání [L] **22:10** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:40** Večeře u Slováků: 6. neděle postní **23:10** Mezi pražci (76. díl): Duben 2019 **0:00** Biblická studna **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 13. 4. 2019

6:05 Klapka s ... (64. díl): Tomášem Jungem, 1. díl **7:10** Bulharsko – Život ve skrytosti **7:55** Sobecký obr **8:35** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **9:05** Dávní hrdinové: Vyzrazení **9:30** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **9:40** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **10:00** Angola: Katecheta Paulino **10:30** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **11:35** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2019 **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 10. 4. 2019 **14:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (145. díl): Co vařily naše babičky o Velikonocích **16:00** Večeře u Slováků: 6. neděle postní **16:30** Folkové prázdniny 2016 **17:15** Stíny barbarské noci **18:00** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **18:30** Světlo pro Evropu (7. díl): Brexit pár dní po té **18:40** Sedmihlásky (64. díl): Okolo mlýna **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Poletuchy [P] **21:05** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **21:15** Můj otče, odpouštím vám [P] **22:15** Živě s Noe: Týden v kostce **23:25** Ars Vaticana (16. díl) **23:35** Dům nejen ze skla **0:40** Noční univerzita: Doc. Petr Chalupa, Th.D. – Víra biblicky **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 14. 4. 2019

6:05 Řeckokatolický magazín (196. díl) **6:20** Outdoor Films s Jiřím Soukupem (72. díl): Závodím i v devadesáti **7:50** ARTBITR – Kulturní magazín (72. díl) **8:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (145. díl): Co vařily naše babičky o Velikonocích **9:30** Večeře u Slováků: 6. neděle postní **10:00** Mše svatá Květné neděle z Vatikánu [L] **12:05** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:20** Světlo pro Evropu (7. díl): Brexit pár dní po té **13:35** Muzikanti, hrajte **14:05** Můj otče, odpouštím vám **15:05** Poletuchy **16:10** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) **16:45** Živě s Noe: Týden v kostce **17:55** Sedmihlásky (115. díl): Zastav se, slunéčko **18:00** Cirkus Noeland (34. díl): Roberto, Kekulín a kouzelné hodiny **18:30** Dávní hrdinové: Opravdová víra **18:55** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **19:20** Ars Vaticana (13. díl) **19:30** Zřím Řím **20:00** Probuzení velké svěťce: Život svatě Veroniky Giuliani [P] **21:45** V souvislostech **22:10** Wolfgang Amadeus Mozart: Requiem; Podzimní festival duchovní hudby 2013 **23:00** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 8. 4. o 21:40 hod.:
Irak – pomoc Bratislavskej arcidiecézy (dokument)

Z výnosu Svätomartinskej zbierky Bratislavskej arcidiecézy z roku 2017 sa opravilo 65 zničených domov v Karakoši v Iraku.

Utorok 9. 4. o 20:15 hod.:
Televízne duchovné cvičenia Kroky viery

Roman Seko: Cez ľudskú rodinu do Božej rodiny (2. časť – Ježiš vstupuje do ľudskej rodiny).

Streda 10. 4. o 16:25 hod.:
Krížové výpravy 2/4: Krížiacke panstvá (dokument)

Po zázračnom úspechu prvej krížovej výpravy zriadili krížiaci vo Svätej zemi krížiacke panstvá.

Štvrtok 11. 4. o 16:00 hod.: Večera u Slováka
(Kvetná nedeľa – nedeľa utrpenia Pána)

Diskusná relácia nad nedeľným evanjeliom.

Piatok 12. 4. o 20:30 hod.: Dôkaz viery: Svätá Rita

V malej dedinke v horách chladnokrvne zbili a dobadali nemeckého turistu. Ale láska jeho priateľky, odvaha horlivého kňaza a príhovor svätej Rity z Cascie mu pomôžu zázračne sa vrátiť do života...

Sobota 13. 4. o 20:30 hod.:
Don Diana: Pre lásku k môjmu ľudu 2/2 (film)

Životný príbeh kňaza, ktorý svoj život zasvätil boju proti mafii.

Nedeľa 14. 4. o 9:30 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos na Kvetnú nedeľu – nedeľu utrpenia Pána.

VI. POUŤ MORAVSKÝCH MATIC – Nedeľa 28. 4. 2019 (nedeľa Božieho milosrdenstvá) na Svatém Hostýně

PROGRAM: **10.15 – hlavná matiční mše svätá** (celebruje olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner)

• 13.00 – svätostné požehnaní v bazilice • 13.30–14.15 – prednáška v Jurkovičovej sále na téma *Misijní poslání moravských Matic* (Mons. Jan Graubner) • 14.30–15.10 – duchovní koncert v bazilice – *Mariánský kult v duchovní a lidové písni na Svatém Hostýně* (ZUŠ Bystřice pod Hostýněm a cimbálová muzika Bukovinka z Bystřice pod Hostýněm) • 15.15 – mše svätá a ukončení pouti.

Srdečně zvou Matice svatohostýnská, spolu s Maticemi velehradskou, cyrilometodějskou, radhošskou, svatokopecskou, svatoantonínskou a zašovskou.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
6. – 13. DUBNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 4.		PO 8. 4.		ÚT 9. 4.		ST 10. 4.		ČT 11. 4.		PÁ 12. 4.		SO 13. 4.			
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301		
Antifony	387	433	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	399	446	402	450	406	454	409	458		
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	399	446	402	450	406	454	409	458		
Prosby	388	434	392	439	395	443	399	447	403	450	406	455	410	459		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Modlitba během dne:																
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302		
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	400	448	403	451	407	455	410	460		
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459		
Nešpory:																
	SO 6. 4.															
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298	412	461
Antifony	386	432	390	436	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	416	465
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	397	445	401	449	405	453	408	457	416	465
Ant. ke kant. P. M.	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	416	466
Prosby	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457	417	466
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	419	468
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Nedeľa 7. 4. – 5. nedeľa postní

1. čt.: Iz 43,16–21

Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6

Odp.: 3 (*Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.*)

2. čt.: Flp 3,8–14

Ev.: Jan 8,1–11

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ez 37,12–14

Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8

Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupení.*)

2. čt.: Řím 8,8–11

Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 8. 4. – ferie

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.19–30.33–62

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)

Ev.: Jan 8,12–20

Úterý 9. 4. – ferie

1. čt.: Nm 21,4–9

Ž 102(101),2–3.16–18.19–21

Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)

Ev.: Jan 8,21–30

Středa 10. 4. – ferie

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95

Dan 3,52a.52b.53.54.55.56

Odp.: ... *chvályhodný a srchované velebený navěky.*

Ev.: Jan 8,31–42

Čtvrtek 11. 4. – připomínka
sv. Stanislava

1. čt.: Gn 17,3–9

Ž 105(104),4–5.6–7.8–9

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 12. 4. – ferie

1. čt.: Jer 20,10–13

Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7

Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)

Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 13. 4. – připomínka
sv. Martina I.

1. čt.: Ez 37,21–28

Jer 31,10.11–12ab.13

Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)

Ev.: Jan 11,45–56

TĚŽKÁ NEMOC A SMRT

PROČ MÁME STRACH ZE SMRTI? • JAK ZVLÁDNOUT JEJÍ PŘÍCHOD Jana Sieberová

Knížka Jany Sieberové, zdravotní sestry, která spolu se svým manželem založila v roce 2009 domácí hospicovou péči v Hořicích (Domácí hospic Duha, o. p. s.), hovoří o strachu a úzkosti přecházející v naději. Může se stát praktickým průvodcem v období těžké nemoci a smrti. Autorka v úvodu píše: „Kdy přijde smrt a jak vůbec zemřeme? Kdo v okamžiku smrti bude vedle nás? Intuitivně se smrti bojíme, protože někde zvnitř sebe cítíme, že do našeho života nepatří. Smrt je tajemství a většinu lidí děsí, proto tuto myšlenku v sobě zaháníme. Umírání nepatří k věcem, o kterých se ve společnosti příliš hovoří. Nemocní nejsou na svou smrt připravováni a ani rodiny nejsou většinou podporovány v péči o své umírající blízké. Nicméně smrt se týká každého člověka z hlediska existenciálního. V době prožívání těžké nemoci nebo ve stáří však nad těmito otázkami alespoň přemýšlíme.“

Stanislav Juhaňák - Triton • Brož., 110x165 mm, 72 stran, 119 Kč

tická příručka v jednom plná fotografií, užitečných rad a zdravotních tipů, napsaná autory stejnojmenného úspěšného blogu. Najdete zde nejznámější a nepoužívanější bylinky s návody, jak je pěstovat, k čemu je používat a jak si připravovat léčivé přípravky.

CPress ve společnosti Albatros Media a. s.

Váz., 215x253 mm, křídový papír, 240 stran, 399 Kč

ŽIVOTOPIS NOVODOBÉ MYSTIČKY

CHUDOBKA Z ORLICKÝCH HOR • ŽIVOTNÍ PÍSEŇ LÁSKY A OBĚTI STIGMATIZOVANÉ ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ

Sestavil a poznámkami opatřil P. Filip M. Antonín Stajner S. T. L., III. OP • Fotografie archiv Miloše Sibery, archiv Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové, farnost Klášterec nad Orlicí, P. Emil Stecker, Josef Kvíčera, Lukáš Nastoupil, rodinné album Anežky Luxové, album Ludmily Wojtynové

Jedinečná výpověď o životě naplněném obětí a láskou, o životě úplně obyčejném a přitom zcela mimořádném, o životě, který může osvěcovat i naše životní cesty, často potemnělé hříchem. Kniha zahrnuje četná osobní i písemná svědectví o životě, ctnostech, stigmatěch, viděních a zázracích Anny Bohuslavy Tomanové (1907–1957). Existují také dva vlastní životopisy (1947, 1952), které jsou zde rozsáhle citovány. Tato mystička již od nejtěžšího věku trpěla nemocí postupného ochrnutí, kterou statečně nesla s upřímnou odevzdaností do vůle Boží. Kniha vyšla s nihil obstat Biskupství královéhradeckého.

Martin Leschinger - FLÉTNÁ
Váz., A5, křídový papír, 416 stran, 225 Kč

BYLINKY

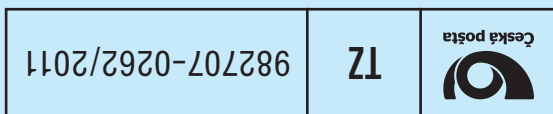

BYLINKOPEDIE Kolektiv autorů (Martin Chvapil, Jitka Chvapilová, Jana Šrámčíková, Markéta Hubáčková a další) • Odpovědná redaktorka Ivana Auingerová

Velká kniha bylin a rostlin, které známe z české přírody, vhodná pro zapálené bylinkáře či majitele zahrad. Encyklopedie i prak-

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1